એક દીકરીની વેદના – કાવ્ય

ભૃણ બાળકીની આંતર ઝંખના

એક દીકરીએ કાગળ લખ્યો માતાને સરનામે,
સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

એક લાખ સપનાઓ માડી મેં તો ઉદરમાં જોયા,
પણ મારી હત્યા પાછળ ના કોઈ હૃદયથી રોયા.

હું ધવલવતી કે દીકરો ના બની શકી એ ડામેં,
સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

તું'ય કોકની દીકરી યાદ છે તું'ય કોકની થાપણ !
વાંક શું મારો કાં આપ્યું આ જનમની પેલા ખાપણ.

તું દીકરા માટે ઝંખે પણ કલંક મા ના નામે,
સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

ભ્રૂણની હત્યા નથી માત્ર આ છે મમતાનું મોત,
તારા એક આ ક્રૂર વિચારે બૂઝી કરુણા જ્યોત.

ઓળખી જાજે આવીશ જલ્દી ડોક્ટર થઈને, સામે

સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

હવે ભાઈલો જન્મે ત્યારે દે જે ચુમ્મી મારી,

આવજે મમ્મી ક્યાંક હજી છે મારી ઇન્તેજારી.

હવે તો દીકરો તારો વૃદ્ધાશ્રમ મોકલે તો જામે,

સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

દીકરીને કોઈ જનમ ન દેશે દીકરા કેમ પરણશે ?

બંધ કરો આ પાપ માફ તો ઈશ્વર પણ ના કરશે.

' સાંઈ ' દીકરીનો કાગળ લઇ ફરતો ગામે ગામે,

સરનામામાં પોસ્ટ કરુણા, મુકામ મમતા ગામે.

-સાંઈરામ દવે

ભૃણ બાળકીની આંતર ઝંખના – કાવ્ય

આંગળી પકડીને તારી ચાલવા દે,

માં મને તું આ જગતમાં આવવા દે.

વંશનું તુજ બીજ કો ફણગાવવા દે,

ગોરમાંની છાબ લીલી વાવવા દે.

તું ભૃણનું પરિક્ષણ શાને કરે છે ?

તારી આકૃતિ ફરી સર્જાવા દે.

ઢીંગલી,ઝાંઝર,ચણીયાચોળી ને મહેંદી,

બાળપણના રંગ કાંઈ છલકાવવા દે.

રાખડીની દોર કે ગરબાની તાળી,

ઝંખનાના દિપ તું પ્રગટાવવા દે.

વ્હાલની વેલી થઇ ઝૂલીશ દ્વારે,

આંગણે સંવેદના મહેકાવવા દે.

સાપનો ભારો નથી તુજ અંશ છું હું,

લાગણીના બંધનો બાંધવા દે. આંગળી પકડીને .....

-યામિની વ્યાસ